

[Justitsministeren.]

milde Domme for Færdselsforseelser, der for øvrigt er af overordentlig forskelligartet Karakter, skal jeg sørge for kommer rette vedkommende for Øre, hvorhos jeg herved kvitterer for Modtagelsen af det ærede Medlems Skrivelse til mig af 19. ds. med Bilag, alt vedrørende Problemet om Domme fældet paa Grundlag af den nye Lov om tekniske Installationer.

Endelig henledte det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, som altsaa fejrer den Triumf at danne Afslutningen paa baade Finansministerens og min udførlige Tale, Opmærksomheden paa Spørgsmaalet om en effektiv Kontrol med Biografteatrenes Erlæggelse af Forlystelsesafgiften. Finansministeren har allerede med et Par Ord berørt denne Sag. Fra Justitsministeriets Synspunkt ser den saaledes ud. Det ærede Medlem omtalte en speciel Sag fra Hurup i Aalborg Amt. Denne Sag behandles i Skattedepartementet, og jeg er derfor ikke i Stand til at sige noget om den. Imidlertid er man i Justitsministeriet klar over, at der kan være Grund til at overveje, om der bør indføres en mere effektiv Kontrol end den nuværende, og man har derfor for nogen Tid siden begyndt en Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal.

De nugældende Regler bygger paa Forlystelsesafgiftslovens § 6, hvorefter Afgiften fastsættes i Henhold til Anmeldelser, der indgives af de afgiftspligtige, altsaa for Biografteatrenes Vedkommende af Bevillingshaverne. I Finansministerens Bekendtgørelse af 1. Maj 1922, Afsnit D, er det foreskrevet, at Anmeldelserne for de faste Theatre skal indgives hver Mandag, i København til Skattedirektoratet, uden for København til vedkommende Politiovrighed. Anmeldelserne skal være ledsaget af en Opgørelse over de i den forløbne Uge solgte Billetter, ordnet efter Prisen og med Vedføjelse af Afgiftens Beløb. Som Kontrolforanstaltninger nævner Bekendtgørelsen Afsnit E, at saavel Københavns Skattevæsen som Politiovrighederne uden for København er berettiget til naar som helst at lade foretage Eftersyn af de afgiftspligtiges Bøger, eventuelt ved given Lejlighed at efterse Beholdningen af Billetter og det i Entré indkomne Beløb. Det er endvidere foreskrevet, at man paa Forlangende skal meddele Myndighederne enhver ønskelig Oplysning angaaende Forestillingerne, ligesom de naar som helst skal have gratis Adgang til Lokalerne for at kunne udøve personlig Kontrol.

For at faa et Overblik over, hvorledes disse Regler fungerer i Praksis, har Justitsministeriet fra Københavns Skattedirektorat og fra en Række Politimestre indhentet Oplysninger om, hvilken Kontrol der i de paagældende Kredse føres med, at det Beløb, der opgives af Bevillingshaverne, svarer til de virkelige Forhold. De indkomne Besvarelser viser, at der ingenlunde følges samme Regler eller nogen ensartet Fremgangsmaade. Nogle Steder foretages Kontrollen gennem en Sammenligning af den modtagne ugentlige Anmeldelse med Biografteatrenes egne Bøger. Andre Steder indfinder Politiet sig med Mellemlum i Teatret og foretager en Kontroloptælling af Billetter og Kasse; hvor Tælleapparat benyttes, foretages en Aflæsning af dette. Enkelte Steder foretager man stikprøvevis, saa vidt gørligt, en Optælling af Publikum og sammenholder Resultatet med de indgivne Anmeldelser. Endelig er der ogsaa Kredse, hvor man nøjes med ud fra Kendskabet til de enkelte Teatres sædvanlige Omsætning at skønne over Indholdet af de ugentlige Anmeldelser, om de har Sandsynlighedens Præg eller ej.

Det indsamlede Materiale bliver nu bearbejdet i Ministeriet, og der vil derefter blive taget Stilling til, om der ikke bør indføres en mere ensartet og mere effektiv Kontrol, og hvorledes den i saa Fald skal ordnes, saaledes som ogsaa Finansministeren nævnte.

Samme ærede Medlem fremdrog under en Omtale af de saakaldte Smugkroer to konkrete Tilfælde, nemlig en Afholdsvært i Rostrup, som i Løbet af halvandet Aar har aftaget 15 000 Pilsnere — forhaabentlig ikke til sig selv —, og en Vognmand i Dollerup, som har haft Smugkro. Det ærede Medlem har dernæst omtalt det Drikkeri, som finder Sted i eller ved Forsamlingshusene ved de saakaldte Foreningsballe. Jeg skal i den Anledning gentage, hvad jeg allerede udtalte i Oktober 1936 under Finanslovdebatten i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt Politiet var tilstrækkelig energisk med Hensyn til at paase Overholdelse af og forfølge Overtrædelse af Beværterloven. Jeg udtalte nemlig dengang, at Beværterloven selvfølgelig skal holdes, og at der fra Politiets Side skal gøres alt, hvad der efter Forholdene er muligt, for at faa Loven respekteret, men at Politiets Opgave i høj Grad vanskeliggøres ved, at Publikum i meget vidt Omfang er utilbøjeligt til at fremkomme med Anmeldelser, naar Beværter-